

Acord del Tribunal de l'Esport de les Illes Balears pel qual es resol el recurs presentat per XXXXX, en representació de YYYYY, president del Club esportiu Es Pla contra la Resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació de Futbol de les Illes Balears, de 5 de juny de 2025

Ponent: Teresa Espases González

Antecedents

1. El 17 de juny de 2025 XXXXX, en representació de YYYYY, president del Club esportiu Es Pla, va presentar un recurs davant el Tribunal de l'Esport de les Illes Balears (en endavant, TEIB) contra la Resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació de Futbol de les Illes Balears, de 5 de juny de 2025 (exp. 34/2025).

El recurs tractava sobre uns fets que havien tengut lloc en el partit entre el club de futbol Balears i el club Es Pla el 14 de maig de 2025, en el camp municipal Son Malferit, partit corresponent a la jornada 25 de lliga de la categoria Infantil Primera Regional Mallorca. S'adjunta al recurs la documentació relativa a la representació.

2. Mitjançant requeriment de 20 de juny de 2025, el Tribunal va requerir l'expedient corresponent a la Federació de Futbol de les Illes Balears, que el va presentar el mateix dia.

3. En l'escrit del recurs, l'interessat exposa en síntesi, el següent, en relació als fets que varen tenir lloc al partit esmentat:

Segundo. Durante el transcurso del partido, el jugador de este mismo club Es Pla, ZZZZZ, jugador que milita actualmente en la categoría Primera Regional Juvenil Grupo E —el cual había asistido al encuentro para ver un partido de un familiar y conocidos— dirigió al árbitro principal un conjunto de afirmaciones recogidas en el acta arbitral, las cuales constituyeron infracción sancionable.

Tercero. Posteriormente, el Comité de Competición, examinada el acta del partido, interpuso al jugador [...] una sanción de 12 partidos oficiales «por insultos al

árbitro» y 12 partidos más «por amenazas al árbitro», todo ello en base a los artículos 49-artículo 25 al club, 50-1º artículo 25 al Club. [...]

Cuarto. Ante la resolución se presentó recurso frente al Comité de Apelación en donde se aportó de forma simple la declaración del jugador sancionado, el cual alegaba que no habían existido amenazas y que la actitud del árbitro había sido también reprochable.

Quinto. El Comité de Apelación [...] desestimó el recurso de apelación interpuesto contra la resolución del Juez de competición por parte del Club deportivo Es Pla. En esta resolución el Comité de Competición fundamentó su decisión en el marcado carácter subjetivo del recurso, el cual no permitía la revisión del asunto. Sin embargo, el Comité de Apelación no entró a valorar en ningún momento el carácter proporcional o no de la sanción, y menos la inexistencia de graduación que había existido por parte del Comité de Competición.

[...]

El actual Código Disciplinario de la Federación de Fútbol de las Illes Balears conduce a una decisión arbitraria y, en consecuencia, a la posibilidad de la no proporcionalidad de la sanción respecto a la infracción cometida. Por ende, la falta de un mecanismo de graduación tipificado en el propio Código Disciplinario provoca situaciones como la que nos encontramos en este caso, en donde, sin justificación jurídica y en base a unos artículos genéricos, el Juez de competición correspondiente es capaz de dictar e interponer una sanción falta de garantías, caprichosa e injustificada. La interposición de uno, dos, doce o veinticuatro partidos se basa en el mismo articulado, sin existir tipificación referida de forma concreta a agravantes, atenuantes o simple graduación de la sanción que detalle y justifique la pena interpuesta. [...]

En base a aquestes consideracions, el recurrent demana que es declari la nul·litat de les sanciones imposades tant a ZZZZZ (suspensió de 24 partits oficials) com al club Es Pla (120 euros), per la no conformitat a dret de la Resolució del Comitè d'Apel·lació, que les imposa.

Consideracions jurídiques

1. Segons l'article 176 de la Llei 2/2023, de 7 de febrer, d'Activitat Física i Esport de les Illes Balears:

1. El Tribunal de l'Esport de les Illes Balears és l'òrgan suprem jurisdiccional esportiu en els àmbits disciplinari, organitzatiu i de competició, i electoral en les Illes Balears, i de
2. eix, en última instància en via administrativa, sobre les qüestions electorals, competitives i disciplinàries esportives de la seva competència establertes en aquesta llei i en les disposicions reglamentàries que la desenvolupin. Així mateix, assumeix les funcions de mediació i d'arbitratge en la matèria esportiva. Està adscrit orgànicament a la conselleria competent en matèria d'esports del Govern de les Illes Balears, que li presta el suport material de personal i pressupostari, i actua amb total autonomia i independència en l'exercici de les funcions que se li encomanen.

2. Els acords del Tribunal de l'Esport de les Illes Balears esgoten la via

administrativa i, en contra, s'hi podrà interposar recurs davant l'òrgan competent de la jurisdicció contenciosa administrativa. Els acords s'executaran en primera instància a través de la federació esportiva corresponent, que en serà responsable del compliment efectiu.

3. Al Tribunal de l'Esport de les Illes Balears li serà d'aplicació la normativa sobre òrgans col·legiats prevista en la legislació vigent.

2. Mitjançant les gestions oportunes amb el Registre d'Entitats Esportives de la Direcció General d'Esports, s'ha comprovat que YYYYY té la condició de president de l'entitat interessada, i, per tant, n'ostenta la representació legal.

En conseqüència, la part recurrent té la condició de persona interessada en el procediment, d'acord amb l'article 4 de la Llei 39/2015, i se'n considera acreditada la representació, als efectes d'allò que estableix l'article 5 d'aquesta Llei.

Així mateix, de l'expedient es desprèn que s'ha esgotat la via federativa prèvia.

3. La resolució impugnada és de 5 de juny de 2025 i va ser notificada a l'interessat el mateix dia.

De l'article 71.5 del Decret 33/2004, de 2 d'abril, pel qual es regulen les federacions esportives de les Illes Balears, que s'ha de considerar vigent en tot el que no s'oposi a la nova Llei, es dedueix que el termini per impugnar els acords dels comitès d'apel·lació de les federacions és de quinze dies hàbils. Atès que la Llei 2/2023 no preveu un termini distint per fer aquest tràmit i que el recurrent ha presentat el recurs davant el TEIB dia 17 de juny, aquest s'ha presentat en el termini legalment establert.

En conseqüència, atès que el recurs s'ha presentat en el termini establert i en la forma escaient, procedeix entrar en el fons de les qüestions que s'hi plantegen.

4. A l'Acta arbitral consta l'explicació que s'exposa a continuació:

Durante el transcurso del partido, ZZZZ, jugador del Pla, equipo que milita actualmente en la Primera Regional Juvenil Grupo E, reconocido por el propio cuerpo técnico. Me insulta y amenaza de forma sistemática a cada decisión que tomo, le acompaña un "hijo de puta" "que malo eres tu, eres lo más malo que he visto en mi vida", "subnormal" y demás improperios.

Una vez finalizado el encuentro, [...] ZZZZ salta al campo, se ubica cerca de la mayoría de jugadores del conjunto local, y me da la mano, y me dice eres el árbitro más malo que he visto en mi vida. En ese momento le pido que se identifique, que voy a hacer constar en acta sus palabras y me dice "no tengo ni dni ni pasaporte, lo que te voy a dar es esto", mientras pone sus manos sobre sus partes íntimas. Dirigiéndome hacia el vestuario, y una vez llegado a él, se ubica en la puerta de mi vestuario y empieza a decir a los jugadores del conjunto local, es un árbitro malísimo, malísimo, ni a mí me pitan árbitros tan malos, que hijo de puta, que hijo de puta. Yo, al escucharlo, salgo del vestuario, le reitero que quiero identificarlo para poder ponerlo en el acta, a lo que, con clara actitud amenazante, me dice:

“sabes que te daría hijo de puta, una manta de puñetazos”, todas estas palabras con el brazo en alto y el puño cerrado. Le comunico en ese mismo instante que, aparte de hacerlo constar en acta, voy a hacer una denuncia por amenazas, tanto verbales como físicas, a lo procedo a irse del lugar, yendo yo tras él para que no se fuera sin identificar. En ese momento, un padre del conjunto local, así como el delegado, me comunican que lo deje, que ya me dicen ellos quien es, siendo como ya he mencionado ZZZZZ. [...]

Segons l'article 169 de la Llei 2/2023, sobre les normes dels procediments sancionadors:

[...]

3. Les actes subscrietes pels jutges o àrbitres de l'esdeveniment o l'activitat esportiva ordinària constituïran mitjà documental necessari en el conjunt de la prova de les infraccions a les regles i normes esportives. [...]

4. Les manifestacions de l'àrbitre o el jutge plasmades en les actes es presumeixen certes, excepte prova en contra.

Per tant, com ja ha exposat aquest Tribunal en nombrosos acords anteriors (recentment, en el cas dels Acords sobre els expedients 9/2025, 16/25, 21/2025, 22/2025 i 32/2025), les manifestacions de l'àrbitre sobre els fets relacionats amb un partit i reflectides a l'acta arbitral es presumeixen certes, llevat d'error material i objectiu manifest, patent, notori i independent de qualssevol opinió, valoració o interpretació jurídica.

A més, en aquest cas, l'interessat en el recurs davant el TEIB, no discuteix la veracitat dels fets, ni presenta prova en contra, sinó que protesta davant la falta de justificació del grau de la sanció i de la manca de proporcionalitat de la mateixa —sense perjudici que sí discutís els fets objecte de sanció en les instàncies federatives prèvies—.

5. L'article 155 de la mateixa Llei defineix què s'entén per àmbit disciplinari:

1. La potestat disciplinària és la facultat d'investigar i, si escau, sancionar els agents de l'activitat esportiva en ocasió d'infraccions de les regles del joc o la competició, o de les normes generals de conducta esportiva establertes en aquesta llei i en les disposicions que la desenvolupin.

2. S'entenen per infraccions de les regles del joc o de la competició les accions o omissions que durant el desenvolupament del joc, de la competició o de la prova en vulnerin, impedeixin o pertorbin el desenvolupament. No es considerarà exercici de la potestat disciplinària esportiva la facultat de direcció del joc, la prova o la competició pels jutges o àrbitres a través de l'aplicació de les regles tècniques de la modalitat o l'activitat esportiva corresponent.

3. Són infraccions de les normes generals de conducta esportiva les accions o omissions que suposin un trencament de qualsevol norma d'aplicació en l'esport no inclosa en l'apartat anterior o dels principis generals de la conducta esportiva que es deriven dels articles 4 i 5 d'aquesta llei. [que regulen, respectivament, la funció social i valors de l'activitat física i l'esport i les finalitats].

4. La potestat disciplinària s'estén a les entitats esportives i a les persones esportistes que formin part d'aquests, al personal tècnic i directiu, als jutges i les

jutgesses, als àrbitres i, en general, a totes aquelles persones i entitats que en la seva condició d'agents de l'activitat esportiva es trobin regulats en aquesta Llei.

De l'article 182.1 de la Llei 2/2023, de 7 de febrer, es desprèn que el Tribunal de l'Esport de les Illes Balears té, entre d'altres, la funció de conèixer i resoldre els recursos interposats contra els acords adoptats en matèria disciplinària esportiva pels òrgans disciplinaris de les federacions esportives de les Illes Balears, i de les entitats esportives, en els supòsits, la forma i els terminis establerts en aquesta Llei i en la resta de disposicions reglamentàries que en resultin d'aplicació.

En el cas present, els fets ocorreguts varen provocar una resposta, en forma de sanció disciplinària, per part dels òrgans federatius, que va afectar tant a ZZZZZ (suspensió de vint-i-quatre partits) com al Club Es Pla (120 euros), i per tant, varen donar lloc a la tramitació d'un expedient disciplinari, amb els pronunciaments respectius del Comitè de Competició i del Comitè d'Apel·lació, contra el darrer del qual hi cap recurs davant el TEIB, d'acord amb la Llei esmentada.

Ara bé, tot i que, des d'un punt de vista estrictament formal, l'interessat ha presentat un recurs davant aquest Tribunal, dins termini, contra una resolució del Comitè d'Apel·lació, d'acord amb la via prevista a l'article 182.1 esmentat, cal advertir d'un error de base en el procediment seguit, que l'invalida, pels motius que s'exposen seguidament.

- Pel que fa a la sanció imposada a ZZZZZ, a la vista de la documentació que consta a l'expedient, aquest presenciava, com espectador, el partit de futbol que es disputava entre els clubs Balears i Es Pla el 14 de maig de 2025, en el camp municipal Son Malferit, quan va dur a terme la conducta constitutiva de la infracció. Es dona la coincidència que ZZZZZ té llicència de la FFIB i juga en la categoria de Primera regional juvenil grup E amb el club Es Pla, si bé aquesta circumstància no té res a veure amb els fets objecte de sanció i impugnació posterior, mitjançant el present recurs. Per tant, en el moment de la comissió dels fets, presenciava un partit del seu propi club com espectador, no n'era jugador. No obstant això, ha estat sancionat com si fos jugador, prenent com a base el règim jurídic propi d'aquesta condició, quan no procedia fer-ho.

Des d'aquesta perspectiva, cal distingir:

- la potestat sancionadora administrativa esportiva, que correspon a la persona titular de la conselleria competent en matèria d'esports del Govern de les Illes Balears sobre qualsevol persona física o jurídica per la comissió de les infraccions administratives tipificades en la Llei 2/2023, d'acord amb els articles 190 i següents,
- de la jurisdicció esportiva i el règim disciplinari esportiu, que es regula en els articles 154 i següents del mateix text legal, que s'exerceix per part dels clubs

esportius, federacions i, en darrer terme en via administrativa, per part del TEIB, els pronunciaments del qual deixa expedida la via jurisdiccional.

Ambdós règims tenen naturalesa punitiva, incideixen sobre la matèria esportiva i, en l'àmbit de les Illes Balears, es regulen en la Llei 2/2023 esmentada, si bé en capítols diferents, i s'exerceixen per òrgans distints, que apliquen un règim diferenciat d'infraccions i sancions.

Tot i que aquest Tribunal, sense cap mena de dubte, considera reprovables i mereixedores d'una resposta correctiva les amenaces i/o insults per part de ZZZZZa l'àrbitre, que es recullen a l'acta del partit, —que té presumpció de veracitat, no destruïda en el cas present—, com qualsevol altre fet que atempti contra la integritat, la dignitat de les persones i els valors positius de l'esport, aquests fets no havien de donar lloc a un expedient disciplinari tramitat per la Federació, amb posterior recurs davant el TEIB, —via que hagués estat l'encertada si ZZZZZ hagués estat jugador—. Per contra, atesa la seva condició d'espectador quan cometia els fets, aquests poden ser constitutius de la infracció tipificada com a lleu a l'article 197.c de la Llei 2/2023, prèvia instrucció, si n'és el cas, del corresponent expedient sancionador per part de la Direcció General d'Esports, a qui s'hauria de fer arribar, com a prova, l'acta arbitral on consten els fets.

- Pel que fa la sanció econòmica que s'imposa al club, de 120 euros, cal destacar que, amb caràcter general, les sancions econòmiques accessòries es fonamenten en l'article 173 de la Llei 2/2023, l'apartat 1 del qual reserva les sancions personals consistents en multa a persones esportistes i al personal tècnic quan aquests siguin professionals, i als directius i a la resta de col·lectius de l'esport quan aquests percebin qualsevol tipus de remuneració. L'apartat 2 del mateix article estableix que:

2. Amb caràcter accessori podran imposar-se sancions consistents en multa sempre que estiguin previstes en les disposicions estatutàries i reglamentàries per a la categoria d'infracció de què es tracti i que, en el seu conjunt, resultin congruents amb la gravetat d'aquesta. D'estar previstes, aquestes sancions en cap cas no podran superar el 10% de l'escala que, si escau, es correspongui quan la multa sigui la sanció principal.

Segons l'article 25 del Codi Disciplinari de la FFIB:

1. La imposición de sanción y/o amonestación a directivos, futbolistas, entrenadores y auxiliares, llevará consigo, para el club de que se trate, multa en la cuantía aprobada por la Asamblea General de la FFIB o su comisión delegada.
2. En los supuestos de suspensión, tal multa pecuniaria lo será por el importe que haya fijado la Asamblea General por cada partido o mes que abarque la sanción.

Tot i complir-se el requisit d'estar previst, aquest tipus de sancions, en una disposició reglamentària de la Federació, el precepte esmentat del Codi Disciplinari no les contempla quan la sanció principal es dirigeix a una persona espectadora —només a *directius, futbolistes, entrenadors i auxiliars*—, s'entén que per coherència amb el fet que s'ha exposat abans, sobre què si un espectador ha de ser objecte de sanció, aquesta provindrà de l'exercici de la potestat sancionadora administrativa esportiva per part de l'òrgan administratiu que n'és titular, no de la jurisdicció esportiva exercida per clubs, federacions i, en darrer terme, per el Tribunal de l'Esport de les Illes Balears.

D'altra banda, segons l'article 173.2 de la Llei 2/2023 indicat abans, que serveix de base legal a aquests tipus de sancions econòmiques, resulta que han de tenir caràcter accessori. Per tant, un cop anul·lada la sanció principal —suspensió de vint-i-quatre partits a ZZZZZ— pels motius indicats en els apartats anteriors, procedeix igualment l'anul·lació de la multa de 120 euros al Club, per pèrdua de la condició d'accessòria.

Segons l'article 47.1.e de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, són nuls de ple dret els actes administratius dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert.

Per tot l'exposat, s'ha d'estimar el recurs presentat per el Club esportiu Es Pla i s'ha d'anul·lar la Resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació de Futbol de les Illes Balears, de 5 de juny de 2025, per la no conformitat a dret de la via seguida en el procediment sancionador tramitat, que determina la invalidesa de les sancions imposades.

6. Arribat aquest punt i com a conseqüència del que es desprèn de la conclusions assolides a l'apartat anterior, decau la necessitat d'analitzar els motius d'impugnació que fa valer el Club esportiu Es Pla en el recurs.

No obstant això, es considera necessari destacar que, com a única justificació i motivació de les sancions imposades, —del tot insuficient, a parer d'aquest Tribunal— consta a l'Acord del Comitè de Competició la referència següent, devora les sancions: *49-artículo 25 al Club. 50-1º artículo 25 al Club.*

Per això, com ja ha fet constar el TEIB en Acords anteriors, s'entén convenient reiterar la necessitat que, en els pronunciaments dels òrgans federatius dels què se'n deriva la imposició de sancions, es faci una menció clara i expressa a l'enquadrament de les conductes constitutives d'infracció en els articles de les normes que les tipifiquen com a tals, relacionades directament, a la vegada, amb els fets ocorreguts en cada cas, així com també, als criteris que s'han tengut en compte per a la graduació de la sanció, és a

dir, les circumstàncies modificatives de la responsabilitat (atenuants, agravants, etc.) que concorren en un supòsit de fet i que justifiquen que la sanció concreta s'imposi en la meitat superior, inferior, etc., dins el ventall de possibilitats que preveu la norma aplicable.

Només així es pot acreditar el respecte als principis aplicables al dret sancionador, que són els propis del dret penal, com són, entre d'altres, els de legalitat, tipicitat, i proporcionalitat entre la gravetat dels fets i les sancions imposades, l'incompliment dels quals determina la nul·litat dels procediments sancionadors, per defectes de forma que poden causar indefensió en els interessats.

Per això, reunit el Tribunal en la sessió de 16 de juliol de 2025, prèvia deliberació dels assistents, adopta el següent

Acord

1. Estimar el recurs presentat per XXXXX, en representació de YYYYY, president del Club esportiu Es Pla contra la Resolució del Comitè d'Apel·lació de la Federació de Futbol de les Illes Balears, de 5 de juny de 2025, per no considerar-la ajustada a dret.
2. Notificar aquest Acord al recurrent, a la Federació de Futbol de les Illes Balears i a la Direcció General d'Esports.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Palma en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació.

Palma, 16 de juliol de 2025

El president del Tribunal de l'Esport de Illes Balears